

Behandlingsbara riskfaktorer liksom begränsande symtom, oro samt höga förväntningar på behandling är vanliga bland patienter med paroxysmalt/persisterande förmaksflimmer.

Förmaksflimmer är en folksjukdom och patienter med förmaksflimmer är en stor och återkommande patientgrupp bland annat på Hjärtmottagningen, verksamhetsområde Kardiologi, Sahlgrenska Universitetssjukhuset. Förmaksflimmer innebär en ökad risk för att drabbas av stroke och hjärtsvikt och det är vanligt att patienter med förmaksflimmer upplever en försämrad livskvalitet. Tidigare forskning har påvisat att betydande livsstilsinterventioner för att reducera riskfaktorer för förmaksflimmer eller andra kardiovaskulära risker innebär en högre grad av arytmi-frihet bland patienter med paroxysmalt/persisterande förmaksflimmer. Vi ville därför undersöka och beskriva vår patientgrupp med förmaksflimmer för att få kunskap om hur stor andel av patienterna som behandlas hos oss har behandlingsbara riskfaktorer, patienternas symtombörda, välbefinnande och förväntningar på kommande behandling. Vårt arbete syftar även till att med denna kunskap kunna utforma ett optimalt omhändertagande av aktuell patientgrupp.

Vi har screenat samtliga 352 patienter som varit på besök hos flimmersjuksköterska med frågeställning om elkonvertering på vår mottagning under perioden 1 mars 2016 till 31 maj 2018. Patienternas riskprofil har kartlagts. Patienterna har även besvarat olika frågeformulär i samband med besöket avseende alkohol och tobaksvanor, symtombörda, välbefinnande och förväntningar på kommande behandling.

Data har analyserats i statistikdataprogrammet IBM SPSS Statistics för Windows, version 25 (IBM Corp., Armonk, NY, USA). P-värden <0.05 bedömds vara signifikanta. I aktuell patientgrupp hade 69 % 1-5 behandlingsbara riskfaktorer: 50 % var överviktiga eller led av fetma, 39 % hade hypertoni (blodtryck $>140/90$ vid mottagningsbesöket), 28 % hade symtom som vid obstruktiv sömnapné och 25 % rapporterade att de inte motionerade något. Andningspåverkan vid fysisk aktivitet var ett vanligt symtom och 28 % upplevde att de var oroliga för sin framtida hälsa och överlevnad. Både män och kvinnor hade höga förväntningar på kommande behandling. Männerna förväntade sig att i högre utsträckning än kvinnorna bli fullt återställda/botade.

Med hjälp av stipendiemedel från VIC har ovan beskrivna data kunnat sammanställas till en artikel. Etiskt godkännande finns för denna studie. I vår konklusion framgår att de flesta patienter med paroxysmalt/persisterande förmaksflimmer har potentiellt behandlingsbara riskfaktorer för förmaksflimmer och andra kardiovaskulära sjukdomar som är lämpliga att åtgärda med livsstilsförändringar. Många patienter upplever begränsningar i det dagliga livet, liksom oro för sin framtida hälsa och överlevnad. Vår studie har gett oss kunskap för att på ett bättre sätt kunna utforma ett strukturerat och individualiserat omhändertagande av den stora gruppen av patienter med förmaksflimmer som vårdas på vår klinik. Aktuell studie har också lyft fram betydelsens av att på ett genomarbetat sätt diskutera tillsammans med aktuell patient relevanta åtgärder för att minska effekten av riskfaktorer, och på så sätt kunna förbättra välbefinnandet för den enskilde patienten.

Maria Lachonius, Leg. Sjuksköterska, Doktorand, Charlotte Widell, Leg. Sjuksköterska, MSc., Lennart Bergfeldt, MD, Prof, Annika Odell, Leg. Sjuksköterska, PhD.

Verksamhetsområde Kardiologi

Sahlgrenska Universitetssjukhuset.